

§ 38. Aaleruserne ville, efter den Paragrafen givne Affattelse, kunne bindes med Mastestørrelser lig Aalevaaddenes. Man indser ikke, hvorfor et faststaaende, med sine Masten i Firkant stivt udspejndt Redskab skulde have disse Masten større end et løst Redskab, hvis Masten under Brugten langt fra ere saa udspejndte som Rusens og følgelig ikke i den Grad tillade Smaaafst Gjen- nemgang. Naar Paragrafen foreslaar Rusen bunden i to Mastestørrelser i Stedet for 3 og sætter Kalvegangen som Grænse mellem Mastestørrelserne istedetfor Bøjlerummene og „Midten mellem Bøjlerummene“, mener man derved at have truffet en Form, der gjør Paragrafen lettere at forstaa og vanskeligere at omgaa. Nogle Steder i Landet sættes nemlig Rusens Kalvegange umiddelbart under og ikke imellem Bøjlerne; andre Steder bruges Aaleruser med flere end 2 Kalve og flere end 4 Bøjler. Da nu efter nærværende Lovforslags § 8 de for Aalerusernes Mastestørrelse i Limfjorden gjældende Bestemmelser ogsaa skulle gjælde for det øvrige Land, vilde den hidtil i Limfjordsalv- givningen brugte Specificitation af Rusens Dele med tilsvarende Mastestørrelse ikke passe overalt. Det er forøvrigt en Selvfølge, at Enhver har Lov til at binde Rusens forskellige Dele med større Masten end de her normerede (hvortil der kan være al Anledning), kun maa de ikke bindes mindre.

§ 39. Naar Beboerne af Limfjorden nævne „Flynder“, saa forstaaes derved fornemmelig Rødspættan; andre Flynderarter have der endnu ikke vundet Betydning. Men at Flynderfiskeriet tidligere har staaet langt tilbage, fremgaar klart nok deraf, at det ikke engang er fundet Omtale vedt i den ellers saa udførlige Forordning af 15. Decbr. 1750: det er først, siden Gjenembruddene have tilbragt Fjorden saltere Vand, at dette Fiskeri i Lov 29. Decbr. 1857 bliver Gjenstand for nogle regulerende Forskrifter i Henseende til hvilke Redskaber der maa bruges, Tiden for deres Brug, Masteviddene m. fl., hvilke ved Lovene af 1861 og 1867 undergik nogle Forandringer. Det kan i de sidste 50 Aar siges at have været og endnu at være i stærk Aftagende, fornemmelig Vest for Løgstørs Grunde, idet Rødspættan aarlig dels yngler stærkt i Fjorden, dels vistnok indvandrer talrigt fra Vesterhavet gennem Kanalerne. Ved Jernbanen til Struer har det faaet en stor Betydning, idet deraf en anseelig Mængde Flynder forsendes hele Landet over, ogsaa til Kjøbenhavn, hvorimod denne, som først Spise her i Landet, meget yndede Fisk mærkelig nok endnu ej har kunnet vinde Anerkjendelse paa Hamborgs Lørd eller i Lyfmland. Af Kontrollør Andersens Beretninger skjønnes bedst dets gradvise Fremgang, og det beskæftiger nu helt og tildels henvend 1000 Mand med et Nettoudbytte af mellem 100 og 120,000 Kroner aarlig.

Lil Fangten bruges Nedgarn, Baad og Pig, af hvilke den sidste kun har en aldeles under- ordnet Betydning og ikke behøver Omtale. Af de andre Redskaber bør ustridig Nedgarnene, hvis Mastestørrelse er beregnet paa kun at fange den fuldvorne, modne Fisk, gives Fortrinet som i og for sig usfadelige Fiskeredskaber, hvis Brug ikke nødvendiggjør nogen Indskrænkning, ej heller med Hensyn til Tid og Sted. — Baadene have det tilfælles, at de strabe Bunden, hvilket for denne, under stadig Gjentagelse paa samme Sted, kan blive uheldigt; det skal dog bemærkes, at man til Flynderfiske ikke søger stærk bevøret, men klar Bund, saa at Plantevæxt kun i mindre Grad kan tage Stade. Med Rette lægges ogsaa Baadene til Last, at de medtage megen halvvoxen, umoden Fisk, som enten er en ringe eller slet ingen Handelsvare. — Baadene bruges til Landdragning, eller paa Dybet til Baad for Anker, som Snurrevaad; den første Methode kan ikke være andet Fiskeri til Forstyrrelse, hvorimod den sidste kan være til stor Men for Nedgarns-, Krog-, og andet Fiskeri, og der er bl. a. fra Nykjøbing paa Mors ført bitter Klager over den Stade, der tilføjes det nys- nævnte Fiskeri ved Snurrevaadene.

I Betragtning heraf maa det tilraades, at de hidtil for Flyndervaadbruget bestaaende Ind- skrænkninger, hvori Udvalget ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til at foretage Forandringer, blive bestaaende, saaledes som de ere optagne i nærværende Paragraf. Der kunde vel vesles Spørgs- maal om at forstørre Minimum for Masterne for at formindste Fangst af umoden Fisk, men Baadene vilde derved tabe formeget i Styrke.

Da den ved Lov 22. Marts 1867 givne Frihed til at bruge Snurrevaadene hele Aaret om mødte en saadan Modstand, at den blev uholdbar, begrænsede Lov 25. Marts 1872 Tiden til Maanederne Oktober, November, December, Januar, Februar og Marts, hvilken Bestemmelse Ud- valget har optaget. Med en aldgammel Net til at bruges paa Limfjorden, bør Sildevaadene i Kollisionstilfælde have Fortrinet for de senere tilkomne Snurrevaad.

§ 40. Baad til Graafisk maa ikke bruges som Dybsvaad eller Ankervaad, da derved Forbudet imod Brugten af Flynder-snurrevaad i Salvaaret fra 1ste April til 1ste Oktober paa den letteste Maade kunde omgaaes, idet Graafiskevaadet brugtes til Flynderfangst.

Paragrafens øvrige Bestemmelser ere uforandret de bestaaende og trænge ei til videre Omtale.